

A Textilművekben új módszerek alkalmazásával készülnek a második öt éves terv megkezdésére

A Szegedi Textilművek 30 ezer orsójáról évről évre több és jobb minőségű fonál kerül le. Az üzem termelése — több mint öt esztendő fennállása óta — 6 százalékkal növekedett, mert a dolgozók bátran alkalmazták

a technika újabb vívmányait,

kezdeményezték, szorgalmasak voltak.

Második öt éves tervünk első évének feladataira is a haladóbb technikai módszerek alkalmazásával készülnek. El akarják érni, hogy az üzem termelékenysége az elkövetkező években elérje és túl is haladja Európa legkorszerűbb fonódnak teljesítményét. Az 1955-ös évi terv jó teljesítéséért, a második öt éves tervünk sikeres megkezdéséért már most, a negyedik negyedév hátralévő részében 22 új módszert vezetnek be. Ezzel is biztosítják a zökkenőmentes átmenetet a jövő évre. A gyárban 1956-ban csaknem másfél millió forint értékű gazdasági eredményt hozó újítást kívánnak alkalmazni.

Ennek során a többi között felfedezték a nyújtó szűk keresztmetszetét; a fordulat-szám növeléséért görgős nyomhengerek alkalmazására térnek át. Ezzel eléri, hogy a surlódásból eredő melegedés csökken, s növelhetik a fordulatszámot. Ezzel az egy intézkedéssel — pontos számítások mutatják — 6,3 százalékos termelékenység emelkedést érnek el. A nyújtógépeket elektromos

ellenőrző berendezéssel

látják el. A készülék szakadás esetén önműködően leállítja a gépet, s egyben kigyullad egy villanygőz és a fonónál ebből is megállapíthatja a hibát. Ennek nyomán jelentősen csökkenhet majd a gépnél keletkező hulladék.

Jövőre tovább tökéletesítik a nyújtót. A bőr- és fémhengerek számarányának megváltoztatásával egyenletesebb pamutszalagot nyernek. A nyújtómű ilyen átalakításával csaknem félmillió forintot megtakarítást érnek el. Az üzemrészeken új technológiai eljárások bevezetésén kísérleteznek. Például a

kártoló előbontó részének módosításával — mint ezt már köztöltik is — olyan termelékenység emelkedést akarnak elérni, mely feleslegessé teszi új kártológépek beszerzését. Az előfónó, nyújtó átalakításával rövidszálú anyagot is jól fel tudnak majd dolgozni, ha ez a kísérlet eredménnyel jár. Új fajta, fémházaz anyagok hordó kosarakat is rendszeresítenek. Ezzel

feleslegessé teszik

az importált spanyolnád-kosár használatát, és azáltal, hogy minden gépnél külön kosár lesz, jobban ellenőrizhetik a munkát.

Második öt éves tervünk, a következő évi feladatok sikeres végrehajtására a műszaki, technológiai intézkedések alkalmazásával együtt tovább szélesítik majd a már eddig is nagy eredményt hozó szovjet 'Arisztov' és Burevesztyuk-módszert. Gondot fordítanak a termelékenység, a minőség javítását szolgáló mozgalmakra is.

Pártélet

A párt szervezet munkájának mérője a termelékenység és az önköltség alakulása

A párt felhívására Szeged üzemében is lelkes üjtőmozgalom kezdődött néhány hónappal ezelőtt. Az egyszerű segédmunkástól kezdve, a műszaki és a gazdasági vezetőig mindenki nagyobb gondot fordított a termelés műszaki színvonalának fejlesztésére. Más szóval kezdték megérteni a kommunista és a pártönkívű munkások: nem elég a termelés mennyiségi növelésére fordítani erejüket, tudásukat, hanem sokkal keményebben kell harcolniuk a termelékenység emeléséért, az önköltség leszorításáért.

Abban, hogy a dolgozók sokkal nagyobb számban kezdeményezték, javasolták és adták ötleteket a technika tökéletesítésére, mint például egy évvel ezelőtt,

szép eredményeket szereztek

az üzemi párt szervezetek. A párt szervezetek mozgósították elsősorban a kommunistákat, hogy a jobboldali elhajlókkal szembe fordítsák, a termelés műszaki színvonalának emelésében is ők haladjanak az élén; a párt szervezetek népnevelői buzdították a pártönkívű dolgozókat, hogy bátran vessék papírra elgondolásaikat egy-egy munkafolyamat mechanizálásáról, tökéletesítéséről; a párt szervezetek vigyáztak mindenekelőtt arra, hogy a beadott újításokat ne sülyessze el a bürokrácia, hanem minél gyorsabban bírálják el azok használatosságát. Az üjtőmozgalom ezért ért el szép kezdeti eredményeket a Szegedi Erőműnél, a Szegedi Jutárgyárban, a Szegedi Kenderfonógyárban és a többi üzemben.

Azokban az üzemekben, ahol megcsappant a beadott újítások száma,

hajlamosak azt mondani a kommunisták,

hogy nem lehet a végtelenségig tökéletesíteni a technikat. Egyáltalán nincs igazuk ezeknek az elvtársaknak. Az ilyen kifogás csak arra való, hogy elterelje a figyelmet a termelékenység emeléséről, amely nélkül pedig lehetetlen dolgozó népünk jólétét tervszerűen és állandóan emelni. Igaz, egyes elavult gépeket szükséges teljesen kicserélni, sőt egész üzemrészeket kell majd a legmodernebb technika alapján újrapépíteni. Ez azonban egyáltalán nem jelenti azt, hogy a meglévő termelő berendezések tökéletesítésében már elértük a plafont, ahonnan nem lehet tovább haladni. Az üzemi munkásokban

ezer és ezer hasznos ötlet,

elgondolás szunnyad, csak

fel kell bennük ébreszteni, illetve ébren kell bennük tartani az alkotókedvet. Meg kell érteni az egyszerű segédmunkással is, hogy a saját üzemében segíti elő a magasabb színvonalú termelést, ha ő is töri a fejét az újításokon. Ha nem ezt teszik az üzem munkásai, hanem közömbösek az újítások iránt, akkor feltétlenül a kommunisták munkájában kell a hibát keresni. A párt tagjainak kell megmagyarázniuk mindennap, fáradságot nem kímélve: a munkások szempontjából is fontos, hogy ugyanolyan feltételek mellett több, olcsóbb és jobb minőségű árut állítsunk elő.

A párt szervezetek egyrésze még mindig nem jutott el odáig, hogy

egyszerre „több vasat tartson a tűzben”,

vagyis miközben az agitáció, a párt csoportmunka, vagy az oktatás megjavításán fáradozik, a termelés pártellenőrzéséről se feledkezzék meg. Az Erőmű párt szervezetek rendszeresen beszámoltatja az igazgatót a termelékenység és az önköltség alakulásáról, de az ellenőrzésnek ez a módja egymagában nem elegendő. Arra kell törekednie a párt szervezetnek, hogy a párt csoportok a napnak minden órájában kísérjék figyelemmel a termelést, figyelmeztessék azokat, akik nem tartják be a technológiai utasításokat, pocsékolják az

anyagot, vagy nem használják ki eléggé munkaidejüket. Mindenfajta pártmunkának végső soron a tervek teljesítésére, a gazdaságosabb termelésre kell irányulnia, hiszen semmit nem ér az agitáció önmagáért, a pártoktatás önmagáért. Az 1955. évi terv befejezése előtt állunk és másfél hónap múlva megkezdjük az 1956. évi népgazdasági tervünket. Párt szervezetekünk

sokkal nagyobb felelősséget

kell most vállalniuk a termelési szakadatlan emelkedéséért, mint eddig bármikor, mert a termelékenység emelkedése nélkül üres fecsegés az életszínvonal emelkedéséről beszélni.

Üzemi párt szervezetek munkájának mérője a termelési és az önköltség alakulása. Ha a kommunisták és pártönkívűek összefogva, közös erővel harcolnak a Központi Vezetőség november 12-i határozatának végrehajtásáért, ez azt jelenti, hogy az üzemi párt szervezet a dolgozó tömegek akaratának megfelelően dolgozik. Ha Szeged üzemében olyan közhangulat alakul ki, amelyben a munkafegyelem lazítóinak, a selejtyártóknak, az anyag pazarlóknak nem lesz maradásuk, akkor a becsületes dolgozók sokkal egységesebben sorakoznak fel a párt szervezet mögé.

Gyorsítsuk a répaszedést, igyekezzünk az őszi mélyszántással

A vetési versenyben a megye termelőszövetkezetei országosan az elsők

Csupán néhány százalék hiányzik Csongrád megyében ahhoz, hogy globálisan teljesítsük az őszi kenyérgabona vetési tervét. A tapasztalat azt mutatja, hogy éppen ennek a néhány százaléknak a teljesítése a legnehezebb. Különösen nehéz akkor, amikor a lemaradt községekben: Kükesházán, Deszken, Csánápalotán, Kiszomboron és Szőregen a tanácsházán olyan nézet kezd kialakulni: „a rossz idő miatt már nincs is lehetőség a vetésterv teljesítésére, majd vetünk az őszi búza helyett tavaszi búzát”. Ezek a községek pedig a megye legjobb gabonatermelő vidékén vannak és éppen ezért az őszi vetés befejezéséért nem csökkenhet a harc mindaddig, míg maradéktalanul nem teljesítették a vetéstervet. Jellemző a kenyémeskedésre, hogy amikor például a kiszombori tanácsházán azt mondták, nem lehet vetni, a megyei tanács ellenőrei a kiszombori határban számtaló vető egyéni paraszttal találkoztak.

A helyi tanácsoknak fokozott gondot kell fordítaniuk az állami tartalékföldek bérbeadására is. Kükesházán még több száz hold földnek nincs gazdája. Ha most nem akad összel bérelő, leghelyesebb, ha a helyi tanács fel-

szántatja és őszi búzával beveteti. Vetőmagot ugyanis tud még kiutalni a megyei tanács. A megye más községeiben is tapasztalható, hogy jelentős területű állami tartalékföldeknek még nincs gazdája.

Az őszi vetés során végzett kitartó munka egyébként kiemelkedő eredménnyel járt: a megye termelőszövetkezetei az ország megyei között elsőnek fejezték be az őszi kenyérgabona-vetést. Csongrád megye pedig a legutóbbi értékelés szerint a megyék versenyében a 14. helyről a 9. helyre küzdötte fel magát. Ennek ellenére semmi okunk sem lehet az elbizakodottságra. A gépállomások erőgépeikkel mindenekelőtt most az egyéni parasztnak segítsenek a vetőszántásban, hogy a hátralévő területeken is mielőbb földbe kerüljön a búza. Ezzel egyidejűleg — az utóbbi hetekben tapasztalt lendülettel — folytatni kell az őszi mélyszántást, hogy ezt a munkát november végéig megsejtszerte elvégezzük.

Mivel további fagyok várhatók, fokozott erőfeszítést kell fordítani arra is, hogy a földben lévő cukor- és takarmányrépát mindenütt felszedjék.

Ma délelőtt 11 órakor ülést tart a városi tanács

Egyévesek új tanácsainak. A közelgő évforduló alkalmával a városi tanács ma délelőtt 11 órakor ülést tart, amelyen a kerületi tanácsok egy esztendői munkáját tárgyalják meg. Az értékelő beszámolót Tombácz Imre elvtárs, a városi tanács VB elnökhelyettese tartja. A tanácsülés nyilvános lesz — a város lakosságát a végrehajtó bizottság szívesen látja vendégül a tanácsülésen.

Hollós Ervin tart előadást az Ifjúsági Akadémián

A szegedi Ifjúsági Akadémián november 22-én, kedden este 7 órakor a DISZ Városi Bizottságának épületében Hollós Ervin, a DISZ Központi Vezetőségének titkára tart előadást „A DISZ — a párt harcos ifjúsági szervezete” címmel.

Ma érkezik Szegedre az atomkiállítás

Hódmezővásárhelyről ma reggel érkezik Szegedre az atomkiállítás. A szervezényt a gőzfürdő előtt lévő villamos mellékvágányra töljék és a vasúti kocsikban elhelyezett atomkiállítást ma reggel 8 órakor Kalmár László Kossuth-díjas egyetemi tanár, a Városi Békabizottság tagja ünnepélyesen nyitja meg.

Az atomkiállítást reggel 8-tól este 6-ig pénteken és szombaton tekinthetik meg a szegedi dolgozók.

— A szegedi Nemzeti Színház igazgatósága közli, hogy a ma esti Warrenre mesterisége előadás műsorváltozás miatt elmarad. Helyette ünnepi hangverseny lesz a szovjet parlamenti küldöttség tiszteletére. Jegyek nem válthatók.

Látogatás a vasutasok újító-kiállításán

Tudósítónktól.

Szegeden — mint jelentettük — november 16-án, szerdán nyílt meg a vasutasok újító-kiállítása. A kiállítás — amely november 30-ig tart — folytatása a vasútnál októberben megtartott újítási hónapnak.

Ha végignézzük a szakszervezeti székház nagytérmet, az ott kiállított újítási darabokat, akkor bátran mondhatjuk, hogy a felszabadult magyar dolgozóknak, a vasutasoknak is nagy a tettekre készség. A kiállításon megtekinthetjük a 375-ös sorozatszámú mozdonyok, a kispéldányát, meg a Hargita motoros kocsikat. Különböző, az újítások segítségével az egyes munkafolyamatokat megkönnyítő gépeket is láthatunk. Az itt

bemutatott újítások mind fényképes magyarázattal is rendelkeznek; hogyan kell a gépekkel az egyes munkákat elvégezni. Igen érdekes, hogy a gépek kicsinyített másai be vannak kapcsolva a villanyáramba és így működés közben is megtekinthetők.

Az újítási hónapban jó munkát végeztek Szeged Pályafenntartási Főnökségének dolgozói is. Bede István újítási megbízott és Lovas Lajos pályafenntartási főnök segítségével. A pályafenntartás dolgozói 48 újítási javaslatot adtak be. Ezekből nem is egy, jelentős megtakarítást eredményezett.

Változatos és értékes a vasutasok újító-kiállítása — megtekintése tanulságos.

Sziládi Sándor

Decemberben magyar-dráma matiné lesz Szegeden

Felejtethetetlen élménnyel ajándékozták meg Szeged közönségét a TTIT és a népművelési osztály a vasárnapi Shakespeare-matinéval.

A közönség meglegedve távozott a matinérol s örömmel vette tudomásul a bejelentést, hogy decemberben a magyar dráma fejlődését mutatják be a matiné szereplőinek a közreműködésével.

A matiné a nagy drámaíró leghíresebb műveinek legszebb jeleneteit, az ország legjobb Shakespeare-művészei — Bessenyei Ferenc kétszeres Kossuth-díjas, érdemes művész, Szőrényi Éva Kossuth-díjas, érdemes művész, Ungváry László Kossuth-díjas, és a szegedi Nemzeti Színház tagjai, Ambrus Edit, Inke László, Kaló Flórián, Kátai Endre, Kovács János, Lontay Margit, Miklós Klára és Miklósy György tolmácsolták — igaz művészettel szemlélítve Osváth

Béla aspiráns Shakespeare-előadását.

Különösen mély benyomást tett Ungváry és Szőrényi Éva kettőse a Makrancos hölgyből, Szőrényi Opheliából, s mindenekelőtt az Othellóból bemutatott jelenetek, elsősorban Bessenyei Ferenc magávalragadó művészte.

Inke László és Lontay Margit a III. Richardból adtak elő részletet. Játékuk azt bizonyítja, hogy a szegedi színház együttese is megérett arra, hogy Shakespeare-tragédiát is bemutasson.

— A rádióaktivitás és az atommagok felépítése címmel tart előadást Szalay László egyetemi docens ma, pénteken délután fél 6 órakor a Magyar Elektrotechnikai Egyesület rendezésében az MTESZ Horváth Mihály u. 3. szám alatti előadótermében. Minden érdeklődőt szívesen lát a rendezőség.

Vincze András: Teknőlóifjúság

7. Ifjabb Nagynak ahhoz sem volt elég akaratereje, amit kedvelt.

Mostanában különben is nagy válságba került. Nem találta helyét sehol sem. Régi barátait kerülte, még Koprét is, s ha olykor elment hazulról, kereste a néptelen utcákat.

Gyakran kiment a földekre. Ilyenkor szinte kábultan mászkált és este holtfáradtan tért meg. Lesóványodott és egyre kibírhatatlanabb lett viselkedése.

Utálta magát, alig bírta elviselni a nappalokat; életének mélypontján állt. Fokozatosan jutott idáig, a közben nagyon is érezte, hogy valamit tenni kellene. Ezer módon elgondolta, hogy mit, de csak nem mozdult.

Pedig a természet egyre ösztökölte. Megszűnt a növényeket sajnálgató augusztusi aszály és eljött az eső. Friss szelek fúdgáltak. Szeptember volt, első napjai ennek a bágádó nyárvégnek, de tele termő erővel, s lehet, hogy Pista észrevételül belekerült ebbe a sugárzásba.

Kint járt a Boszorkányszigeten és szokása szerint melázva ment, amikor az alkonyatban a bokrok közül előlépett a lány. Fekete lobogó haja és fehér arca olyan volt, hogy fájdalmas szívénütötte a fiút. Dús szája és hibátlan, nevető fogcsora csö-

kokat idézett. Ezt a lányt néhányszor megkapta, de mindig pénzért. S milyen pénzkért! Anya és Giza pénzért. Megállt és felfelé dühöl nézte a lányt, aki még nem vette észre a fiút.

Loló valakinek visszaszolgált a sűrű felé intve s aztán a város irányába indult. Ekkor meglátta Pistát.

— Szevasz pubi, azt hittem kimúltál a kies világból. — Nevetve szaladt hozzá és megcsókolta arcát. A fiú mereven állt és egyszerre kirobant belőle a keserű indulat.

— Menj innen, mint lösz rajtam! Ellökte magától a lányt és menekülésszerűen otthagyta. Loló gúnyosan kiáltotta utána.

— Hallom, elment a fater, nincs dohány! Azért nem kell az embert lökdönsz. Dicsőző.

Pista ment tovább és nem akart válságot. Mire a rakparton lépkedett, már lehiggadt. Úgy kell nekem, hogy itt ülök és nézem ezeket. Kik ezek és mit csinálnak. Mennyi válto-

sértegethet. Joga van hozzá. Ennek joga van! Te jószág Isten, hová jutottam! Hisz ez közönséges bárcula, akinek apja lecsúszott földbirtokos és osztzik a lány jövedelméből. Gyönyörű még a lakásuk és állandóan tele vannak vendégekkel. A régi rezsim urai járnak oda, sasorú vén tőkés, fakóarcú merev katonatisztek, akik egyre az amerikai rádiót hallgatják és mindannyia nagy strátégia. S most az is eszébe jutott, hogy ezek lepiszkolják a parasztot, de főleg a munkást. Finoman és gúnyosan, úriasan. Pedig káromkodni is jól tudnak, ha összevesznek. S ő ezek közé is eljárt.

Lassan haladt át a főtérre és leült egy székbe. Nézte a járókelőket s egyenként megvizsgálta arcukat, ruházatukat, járásukat. Ezzel szórakozott s egy idő múlva szokatlan szorongás jött rá. — „Ki vagyok én, hogy itt ülök és nézem ezeket. Kik ezek és mit csinálnak. Mennyi válto-

zata az életnek s mi mindent hordoznak agyukban. A legtöbbje nyugodtarcú, nagykezü és biztos járású. Valahogy hasonlítanak egymásra. Munkások ezek, akik felvették rendes ruhájukat és most sétálnak. Aztán hazamennek és reggel hatra beállnak valami műszakba. Fűrnak, fagnak, szövetet, házat, utat építenek, száznak, száznak, török a fejüket és a markukat s öklük egyre vastagabb lesz. Ezek élnek.” — Kedvetlenül kelt fel és hazament.

Kinyitotta a kis műhelyt, mely üresen állt s bezárta az ajtót. Leült a csupasz gyalupadra és elgondolkodott. Ez volt az a pillanat, mikor az öncsaláson áttör a felismerés.

Könnyen szívárogtak szeméből s egyre Lolóra gondolt, aki Apát gúnyolta. Tulajdonképpen ő miatta, Loló miatt érte Apát ez a mocskos s ő egyszerűen otthagya. De a lányt nem lehet megverni, önmagát kellene megvernie. Heves vágyat érzett, hogy valakitől csak egy biztató szót halljon, de csak ült a sötétben sokáig. S mikor bezárta az ajtót, kétségbeesettebb volt, mint valaha.

Beteg vagyok, gondolta az ágyban. S Giza is elhagyott, kerül. Anya pedig soha nem említi, hogy tegyek valamit. Senki sem törődik velem.

(Folytatjuk.)